

7.

Els Voluntaris

L'Amanda i la seva filla Paula són voluntàries de la Protectora de Mataró . Venen al refugi per a passejar i jugar amb els gossos, sobretot amb la seva favorita, la MAINU. A la Paula ja la coneixeu perquè va sortir en la portada del darrer butlletí.

**Com va anar que et fessis voluntària?
Què et va motivar a ser-ho?**

Des de ben petita he sentit gran amor pels animals... Em va motivar el fet de saber que unes carícies un dia a la setmana els hi torna la vida. També el fet que sempre recullo tots els animals que em trobo i no me'ls puc quedar. I trobo que per altra banda ells em recompensen molt per l'amor desinteressat que em donen en tot moment.

Tu ets de Barcelona i aprofites els diumenges per anar al refugi. Hi ha gent que no entengui que dediquis el teu temps lliure als animals?

Sí, hi ha gent que no ho entén, altra que ho veu molt bé però a l'hora es veuen incapaços de fer-ho. Hi ha de tot, però sempre he pensat que la clau està en respectar les decisions de cadascú. Jo trobo que es magnífic dedicar el temps lliure ajudant als demés, en el meu cas als gossos.

Es dona el cas que tu no estàs sola fent de voluntària. La teva filla, Paula, de 4 anys, sempre t'acompanya. Perquè vas decidir que la Paula vingués amb tu?

Gairebé ni ho vaig pensar: Crec que la Paula s'enriqueix

molt com a persona. Amb 4 anys entén perfectament la importància de l'amor i el respecte, gràcies a les experiències que viu amb els animalons.

Paula, quina feina fas al refugi?

Sóc voluntària, passejo gossos i també jugo amb ells.

Els hi expliques als amiguets que tens cura dels gossos? I que et diuen?

Sí, i a la Josefina, la meva professora. Els hi agrada que expliqui el que faig. Li han dit a la mama que vingui un dia a l'escola per explicar millor el que es fa a la "portes".

Què és el que més t'agrada fer al refugi?

Passejar els gossos petits perquè no estiren.

Amanda, la teva família entén i veu amb bons ulls que la nena t'acompanyi en la teva feina de voluntària?

En principi els hi va costar una mica, potser diria que per la ignorància de no saber fins quin punt pot ser contagiada amb alguna malaltia o mossegada per algun gos. Però ara que entenen que extremant una miqueta les precaucions els riscos són mínims, estan encantats!

De què creus que li serveix a la Paula aquest contacte amb els animals?

Com ja he comentat abans li ha fomentat molt el respecte i l'amor per la vida en general. A més de que la Paula mai veurà a un gos com un enemic, sinó tot el contrari, com un amic incondicional i per sempre.

Tu, com a mare, creus que és important l'educació dels nens perquè de grans siguin respectuosos amb els animals? Trobes a faltar aquesta educació a l'escola?

Crec que és fonamental ja que és ara de petits quan es crea la personalitat de cada nen i de gran costa molt més aprendre quelcom que no t'han ensenyat de menut. Trobo que les escoles encara estan molt lluny d'ensenyar el respecte pels animals. Potser "toquin" alguna vegada el tema però molt superficialment.

T'agradaria que la Paula, de gran, es dediqués a alguna feina relacionada amb els animals

Evidentment seria una gran satisfacció per a mi.

Pascual García és un amant dels gats. Des de fa molts anys té cura dels gats de carrer de la Zona del Pla de l'Avellà de Cabrera de Mar. Col·labora amb la Protectora de Cabrera (APAC) fent-se càrrec de una colònia de gats de carrer.

Quina feina fa vostè concretament?

Tenir cura d'ells. Donar-los-hi dos menjars al dia i vigilar que no els hi falti aigua i portar-los al veterinari en cas de què estiguin malats.

Aquesta feina la fa cada dia? I si plou? I si un dia no pot donar-los de menjar, té substituït?

Per a mi, aquesta tasca és una obligació diària, tant si plou com si fa sol. Fins avui, en nou anys que ho faig, he fallat molts pocs dies i quan ha passat, per malaltia u altres imponderables, la meua veïna m'ha substituït.

Els hi fa algun menjar especial?

Actualment, l'APAC de Cabrera em proporciona, gratuïtament, el pinso que els hi dono i jo, pel meu compte, els hi afegeixo, en cada menjar, carn picada.

Coneix tots els gats? Els hi ha posat nom?

Conec a tots els que estan al meu càrrec i he posat nom als que destaquen.

Té algun favorit o és difícil triar-ne un d'entre tants?

Els vull a tots, però hi ha una gateta de nou anys que vaig salvar-la, quan tenia tres mesos, d'una mort segura, ja que tenia raquitisme i bronquitis. L'anomeno LA MARONA perquè ha tingut molts gatets els quals han estat pràcticament exterminats a causa d'una matança que es va fer en el Pla de l'Avellà; fins i tot ella va estar a put de desaparèixer. Ara, gràcies a l'APAC, estan tots més protegits, a més a més, s'han fet càrrec de la seva esterilització.

Té gats a casa?

Sí, tinc 4 gats: LA MIXA, de 8 anys, EL LUCKI, de 7 anys, EL ZHAIS, de 8 anys, que es siamés i el petit, de 3 anys, que va néixer sota el meu llit i que jo l'anomeno RATOLÍ. Tots estan censats, esterilitzats i amb xip.

Un gat es desenvolupa bé al carrer? Quins riscos tenen?

Sí, sempre i quan estiguin ben alimentats i controlats. De risc en tenen tots, en un alt percentatge a causa dels humans i la resta per les inclemències del temps (pluja, fred...) i les baralles amb altres animals i, per desgràcia, el verí.

Quin seria el tret més característic que destacaria dels gats?

El gat és esmunyedís, però quan hi ha compenetració entre el i el seu curador, és torna dòcil.

El gat té fama d'esquerp i traïdor. Suposo que vostè ho nega rotundament?

Naturalment que ho nego. Si els hi dones bon tracte i afecte els tens sempre als teus peus.

Que diuen els veïns?

No tenen res en contra dels gats, ni dels meus ni del carrer, perquè són molt nets i també procuro mantenir el seu entorn.

Texknit s.a.

TINTS I ACABATS TÈXTILS

Ronda Narcís Monturiol, 30-32
08349 CABRERA DE MAR
(Barcelona) SPAIN

Tel.: 93 754 29 60
Fax: 93 750 02 16
texknit@texknit.com